

MEDLEMSBLAD **FREM**

Boldklubben

NR. 2

AUGUST 1947

3. AARG.

Er »Frem« paa Vej ned i Division 2?

Da Frems 1. Hold startede Efteraarsturneringen for 1 Aar siden med smukke Sejre over B. 1903 (5—0), Aa. B. (2—1) og A. G. F. (7—3) ventede mange af Klubbens Tilhængere, at vort 1. Hold i de efterfølgende Kampe vilde forfølge Succes'en og atter vise, at Frem havde i Sinde alvorligt at være Konkurrent til Aarets Danmarksmesterskab. Trods Hr. Mountfords korte Tid som Træner, sporede man en vis Fremgang og Stabilitet over Holdet. Fremgangen fortsatte dog ikke, idet vort Hold tabte 2—1 til Ø. B. efter en meget lige Kamp, hvor Sejren ligesaa godt kunde være gaaet til Frem. Hele Ø. B.s Hold med en uimodstaaelig Præst i Forwardskæden spillede en stor Kamp. Dette Nederlag tog man derfor med Sindsro, især da vort 1. Hold kæmpede til sidste Minut som Mandfolk, men der var intet at stille op, det var som sagt Ø. B.s Tur.

Den næste Kamp i Køge tabtes med 3—1. Trods det meste af Spillet kunde vore forwards ikke udnytte de mange gode Maalchancer, og som tit er Tilfældet i det lunefulde Spil Fodbold, fandt Modparten i pludselige farlige Fremstød Melodien og Vejen til Nettet, medens vore mange Angreb paa Grund af forwards Ubesluttsomhed ikke gav Bonus.

Dog den næste Søndag lyste Zenith over Frem og 1. Holdet vandt som bekendt Pokalfinalen mod A. B., en straalende Oplevelse for os, idet A. B. blev sendt hjem med et Nederlag paa 7—2 i en Kamp, hvor man glædede sig over vore Spillers Inspiration, Fighterhumør parret med overdaadig Kondition og Sejrsvilje. Efteraarets sidste Turneringskampe forløb ogsaa nogenlunde: 3—1 over B. 93 og 1—1 mod Fremad A., uden at Spillet i disse to Kampe naaede Pokalfinalens Højder. Hvad naturligt var, tog man det som en Reaktion efter Pokalfinalen og dens dertil hørende haarde Konditionstræning. Holdets Indsats kunde trods enkelte Skuffelser siges at være tilfredsstillende, nemlig: Pokalvinder og dertil en pæn Position i Danmarksturneringen til at bygge videre paa.

Saa kom Foraaret. Klubbens Tilhængere mødte forventningsfuldt op for at se Holdets Indsats i den begyndende Slutspurt om Aarets Danmarksmesterskab. Forventningerne blev tilsyneladende heller ikke gjort til Skamme. Selvom Holdet ikke naaede det helt store, blev der periodevis vist udmærket Spil, og Køge og B. 93 blev slaet med henholdsvis 5—2 og 4—1. Vort Spil gav saa tidligt paa Sæsonen dog Løfter for Fremtiden. — Men disse Løfter skulde snart vise sig at svinde bort som Dug for Solen. Allerede den næste Kamp gik det galt, idet vi tabte stort til Ø. B. 4—0. Vi startede Kampen i stor Stil, men vor bedste forward Erling Sørensens Muskelsprængning efter 20 Minutters Spil var utvivlsomt Aarsagen til, at vort Spil gik i Stykker, og trods

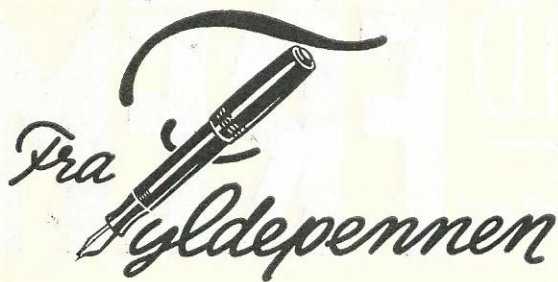
de resterende 10 Spillers ihærdige Kæmpen imod et paagaende Ø. B.-Hold, kom Ø. B. forholdsvis let til den store Sejr.

Øg hermed begynder et for vor Klub heldigvis enestaaende Sørgekapiel, idet vort 1. Hold tabte de resterende 7 Turneringskampe, kun afbrudt af en uafgjort Kamp imod K. B. 2—2. I den sidste Kamp tog A. B. eklatant Revanche for Pokalnederlaget og udklassede os med 6—0. Vor Indsats var endog saa sløj, at Resultatet lige saa godt kunde have været 10—0 til A. B.

Hvor langt man skal tilbage i vor Klubs Historie for at finde et tilsvarende Nederlags-Kapitel, mindes jeg ikke. Vor Indsats var i disse Nederlags-Kampe temmelig ringe, men hvad værre var: Viljen og Evnen til at kæmpe syntes at være forduftet. I Betragtning af en førsteklases engelsk professionel Træners Tilstedeværelse samt alle andre Midler var til Raadighed for vore Spillere, syntes det hele fuldkomment meningsløst. Konditionen syntes at være upaaklagelig, medens Hold-Spillet syntes uden Hoved og Hale. Holdets nye Talenter gik tilbage for hver Kamp, medens de mere erfarne og prøvede Spillere syntes at spille hver for sig uden rigtig at prøve paa at finde hinanden paa Banen. En deprimerende Slendrian var kommet over Holdet. Man kunde endvidere have ønsket, at Spilleudvalget i en Periode, hvor alt gik skævt, havde prøvet paa at finde et Par Emner frem. Men dette skete heller ikke — maaske har der ikke været andre og bedre til Disposition.

Om Aarsagen til dette tragiske Nederlags-Kapitel har mangen en god Fremmer brugt adskillige Timer til at granske. Jeg ligeledes. Jeg vover at paastaa, at Hovedaarsagen til den nedværdigende Nedgangsperiode ligger først og fremmest i Kammeratskabet eller om man vil Holdets Moral. Efter Samtaler, jeg har haft med Folk fra „Inderkredsen“, bestyrkes min Opfattelse. Hvad hjælper det, at Klubben ofrer mange Penge paa en professionel engelsk Træner og hvad hjælper det, at Klubben ofrer Penge efter hver Kamp til Spisning og Sammenkomster, netop for at give Spillerne Lejlighed til alvorligt at drøfte Problemerne, for at tale ud om Tingene, naar Kammeratskabet holder op før næste Kamp. Hvor tit har man ikke hørt, naar en Spiller, det være sig Anfører eller andre, giver sin Medspiller en „Opsang“ for daarligt Spil paa Banen: Hvad kommer det dig ved, kan du lave det bedre selv. Her har vi Sagen i en Nøddeskal. Der var ingen Indorden paa 1. Holdet, de fleste synes at have den Opfattelse, at ingen skal kritisere eller fortælle mig noget. „Det skal jeg nok selv bestemme“. Se paa Frems 1. Hold i Dag. Det tæller 2—3 helt unge

(Fortsættes Side 5)

Ja, saa lægger vi ud igen efter den ufrivillige Pause, og der er jo løbet noget Vand i Stranden siden sidste Medlemsblad udkom. En Del af det Stof og de Artikler, vi havde liggende til de udeblevne Numre af Bladet, er maaske nu noget uaktuelle, men vi har valgt i hvert Fald at fortsætte og afslutte Beretningen om „Stævnet“s Englandstur, ligesom vi synes det er vor Pligt at referere Generalforsamlingen i Marts, ikke mindst af Hensyn til de mange Medlemmer, som ikke var til Stede. Drengenes Skitur til Norge i Vinter bringer vi ligeledes, baade af Hensyn til Bladets Benyttelse som Kildeskrift ved senere Lejligheder, samt af Fornøjelse ved at bringe en Beretning om noget af det meget, som Fodbold drenge kan opleve nutildags. Cricketkampene England—Australien regner vi med at være Historie nu, og bringer i Stedet kortfattede Referater af de nu stedfindende Kampe England—Syd-Afrika. *Aksel Byrvals* Instruktionsartikel om indendørs Fodboldtræning vil vi gemme til den Tid kommer, da den igen er aktuel. Artiklen er allerede spredt ud over Landet i de første 100 Eksemplarer og Byrval har Forespørgsler om mange flere.

Som de Medlemmer, der overværede Generalforsamlingen, ved, havde Bladudvalget nogle Vanskeligheder med Bladets oprindelige Bogtrykker, bl. a. kom Februar Nr. med Indkaldelsen til Generalforsamlingen Medlemmerne for sent i Hænde, hvilket er resulteret i, at vi har skiftet Trykkeri. Vi haaber, at Forandringen maa blive til det bedre. Vi ved af Erfaring, at vi vil faa en bedre Service i det nye Trykkeri, og saa haaber vi ligeledes, at den strenge Papirrationering vil tillade os at komme i det samme Format som hidtil.

En Sæson er gaaet til Ende siden sidst, og de sportslige Resultater har været op og ned. For 1. Hold var det mest ned; efter en stærk Start berøvede nogle Uheld (4 Kampe maatte spilles til Ende med ca. 10 Mand) Holdet Kampmodet og Selvtilliden, og det kunde ikke finde Takterne igen. Vi ved imidlertid, at alle Mand er klar igen, og tror, at de er opsat paa at vise, at den Rekord med Hensyn til tabte Kampe, der blev sat i Foraaret, var en Tilfældighed, en „down“ Periode, der kan komme for ethvert Hold, og at de vil gaa til de forestaaende Opgaver i Efteraarsturneringen, bl. a. i Pokalturneringen, hvor saa meget staar paa Spil, med samme Friskhed som tidligere.

En af de Ting man indenfor Bestyrelsen, ja, vel indenfor Ledelsen i alle de københavnske Divisionsklubber, var meget spændt paa under Typografstrejken var, hvorledes det vilde gaa med at vejlede Publikum med Hensyn til det ændrede Program, som skyldtes den lange Vinter, og ligeledes, hvordan Publikumstilslutningen vilde falde ud, naar man savnede det meste af Hovedstadspressen. Man kunde imidlertid have sparet sig alle Bekymringer i den Retning. Besøget til Kampene ligger, til Trods for Holdets daarlige Spil gennem næsten hele For-

aaret, et godt Stykke over Normalen, og til alle andre Kampe vil jeg tro, at det er paa samme Maade. Og saa kan man jo altsaa gøre sig nogle Forestillinger, om der var kommet flere eller færre, dersom vi havde haft Aviser i normalt Omfang. Her skal kun lyde en Tak til vort trofaste Publikum, som véd at skaffe sig Underretning om, hvad og hvornaar der foregaar noget af Interesse for dem.

Et stort Savn led vi dog i den avisløse Tid ved at maatte undvære „Ildrætsbladet“ med d'Herrer Wilbours og Ettrups stadige Angreb paa dansk Fodbolds Ledelse i Almindelighed og „Stævnet“ i Særdeleshed, som var Aarsagen til megen Munterhed de nævnte Steder. De sidste fire Maaneder har været graa og triste af samme Grund, men heldigvis har vi nu Bladet igen, og i den Tid har Wilbour ophobet saa meget Gift og Galde, som et almindeligt Menneske ikke vil være i Stand til i et langt Liv, og udgyder dem i et Par Aritkler, som givet vil blive efterfulgt af flere. For de 90% er det Opkog, men nu serveret paa en Maade, der stærkt minder om Stilen fra det goebbelske Propogandaministerium i dets bedste Dage, da det hetzede mod Jøder og Plutokrater. De 10% nyt er, at de nuværende Ledere mangler Opdragelse, og at deres Rolle som Ledere i dansk Fodbold er udspillet og en daarlig skjult Opfordring til de andre Unioner og Klubber om at true „Stævnet“ med en Sprængning. Hvis Resultatet saa blot vil blive, at Wilbour i „Ildrætsbladet“ prøver paa at opdrage disse Ledere, saa skal jeg ikke ønske mig anden Morskabslæsning i Fremtiden. Opdragelsen af Wilbour maa ganske givet have været meget humoristisk!

Red.

Hvad der skete paa

GENERALFORSAMLINGEN

For en Forsamling paa 140 Medl. bød Formanden Velkommen og foreslog paa Bestyrelsens Vegne Hr. Aage Jensen til Dirigent. Denne valgtes og konstaterede Generalforsamlingens lovlige Indvarsling, idet Dirigenten dog paatalte, at Medlemsbladet med Indkaldelsen til Generalforsamlingen ikke var alle Medlemmerne i Hænde rettidigt.

Form. mindedes i en smuk Tale to af Klubbens Medlemmer, *Holger Nielsen* og *Einer Gebuhr*, som var afgaaet ved Døden. Bad Medlemmerne ære deres Minde ved at rejse sig.

I sin Beretning omtalte Form. Klubbens sportslige Stilling i det forløbne Aar, herunder 1. Holds straalende Kamp mod A. B. i Pokalfinalen, bad Spillerne koncentrere sig om de foreliggende Opgaver, herunder den ikke uvæsentlige: at vinde Pokalen til Ejendom.

Form. takkede ligeledes 2. Hold for dets smukke Indsats i den forløbne Sæson, hvor Holdet havde vundet 2. Holdspokalen til Ejendom, haabede at den nye Turneringsordning i K. B. U. vilde give Turneringen forøget Interesse. Et Forslag fra Form. for D. B. U., offentliggjort i „Ildrætsbladet“, berørte Form. ganske kort.

Jubilæumssæsonens sportslige Arrangementer havde givet Klubbens Ledere et stærkt forøget Arbejde,

(Fortsættes Side 16)

»STÆVNET«S Englandstur

(fortsat)

Fra Træningen paa „Highbury“, Arsenal's Bane i London.

Vi foretog flere Udflugter i Sheffield's Omegn, og jeg vil tro, der er meget smukt om Sommeren. En af vore Udflugter gik til nogle store Vandreservoarer, der forsyner Sheffield og et Par andre store Byer i Omegnen med Vand, og her havde man oversvømmet en hel Landsby i en Dalsænkning, og man saa Landsbykirkens Taarn rage op over Vandet. En anden af vore Udflugter gik over midtengelske Højder til Liverpool, hvor vi overværede Turneringskampen Liverpool—Wolverhampton, paa det Tidspunkt Nr. 1 og 2 i Division 1. Undervejs spiste vi Frokost i en typisk engelsk Kro, og paa Turen hjem kørte vi gennem den 5 km lange Tunnel under Mersey Floden, et imponerende Bygværk.

Den mest interessante Tur var imidlertid Besøget i en af Sheffield-Distriktets Kulminer. Ovenover Jorden var der ikke meget at se; der laa nogle Maskin-, Kontor- og Lagerbygninger, og vi blev ført ind i en af dem og maatte aflevere Tændstikker og Tobak for ikke at blive fristet til at ryge, og blev udstyret med en Hjælm og en tung Elementlygte. Ti Mand ad Gangen blev vi derefter med Tipvognselevatore i en „Styrtdykning“ kørt ca. 500 m ned i Jorden til Minegangen, og saa begyndte en 4 km's Vandring under Jorden frem til „the coal face“, d. v. s. det Sted, hvor Kullene brydes, og tilbage til Udgangspunktet. Turen blev meget anstrengende gennem de afstivede Minegange, der til en Begyndelse var sparsomt oplyst af elektriske Lamper, men siden kun af vore Haandlygter. Højden til Loftet var ingen Steder over 2 m, og paa det sidste Stykke inden „coal face“ ikke meget over 1 m, og naar der saa paa Jorden laa Sveller til Tipvognssporene, og der af og til i Ansigtshøjde stak en knækket Bjælke fra Afstivningen ud, vil man kunne forstaa, at man skulde se sig godt for, naar man kantede sig forbi Tipvogne og de lange Transportbaand til Kullene, for ikke at træde forkert eller at løbe Hovedet mod. Hjælmene gjorde god Nytte, men helt uden Uheld gik det dog ikke. Red. Ralf Buch fra „B. T.“ og en af Sheffield Wednesdays Direktører fik begge et Par grimme Skrammer i Ansigtet, da de løb Hovedet mod en af disse lumske Bjælker, der pludselig ragede ud i Gangen. Varmen var trykkende, Minearbejderne arbejdede med nogen Overkrop, saa Sveden løb jo ned af os, og samtidig hvirvledes en Masse Støv op, saa vi lignede efterhaanden Minearbejderne, og vort Tøj blev sværtet godt til. Efter Turen samledes vi i Minens Kantine, hvor vi blev beværtet

med The og Masser af Sandwiches, og efterhaanden som Deltagerne dukkede frem, fik vi os en hjertelig Latter over deres Udseende. Trods Strabadserne og det snavsede Tøj var vi dog enige om, at det havde været en straalende og usædvanlig Oplevelse.

Den sportslige Del af Turen omfattede vore tre Kampe samt Overværelsen af ovenfor omtalte Turneringskamp, og for 1. Rejsehold en Finale i en London Cup mellem West Ham United og Crystal Palace, som spilledes paa Arsenal's Bane Dagen efter vor Ankomst til London. Vi saa ialt 5 store Baneanlæg i England, og fik derunder et Indtryk af, hvorledes en engelsk prof. Klub drives. Det bedste Anlæg var „Highbury“, Arsenal's Bane, i den østlige Del af London, hvor vi blev modtaget gæstfrit til Træning. Anlægget bestaar, som alle andre Baner, vi besøgte, af en Fodboldbane med store Tribuner paa alle fire Sider, hvor der i Hovedtribunen er Omklædningslokaler, Kontorer og Restaurant. Træningsbaner ved Siden af dette Hovedanlæg indskrænker sig til et lille Stykke Jord, hvor der lige er Plads til et Træningsmaal. Ja, Arsenal havde kun et cementeret Stykke „Baggaard“ med et Maal og et Par Fodtennisbaner. Man maa jo huske paa, at Grundene er dyre, og at Klubberne kun bestaar af to Seniorhold, Divisionsholdet og et Reservehold, saa der er ikke Behov for mere af den dyre Plads, som udnyttes til sidste Tomme til Tilskuerpladser.

Tribunerne er enorme, med Siddepladser i to Lag paa Langsiderne og Staa-pladser for Enderne. Tribuner som paa den „billige Langside“ i Idrætsparken saa vi ingen Steder, de havde Form som de fra Landet kendte „Stakhjelme“, og naar man kom op paa de bageste Rækker havde man, paa Grund af Tagets Form, ingen Mulighed for at se Bolden, naar den var i Luften, ja, man skulde være glad, saafremt man kunde se Hovedet af de Spillere, der befandt sig paa den modsatte Side af Banen. Banerne fik et trist Udseende og var en ren Heksekedel at befinde sig i, naar de, som Tilfældet var i Liverpool, var stopfyldt med Tilskuere. Det engelske Fodboldpublikum lever med i hele Kampen paa en ganske anden Maade end man er vant til herhjemme fra, og enhver Ting kommenteres højlydt. Det var pudsigt at høre, naar et Skud suste mod Maalet, saa lød der et mangeltonigt: Hu-u-u-u-u fra alle Tribuner.

De fleste Anlæg var ret forsømte paa Grund af Krigen og ogsaa en Del forældede. Det bedste var som ovenfor nævnt „Highbury“, der havde store og

moderne Omlædningslokaler med tilhørende moderne Badeindretninger og et helt lille Hospital, hvor Spillerne kunde faa Kortbølgebehandlinger og Højfjeldssol. Blot saadant et lille Raffinement som opvarmede Gulvfliser langs med Bænkene i Omlædningslokalerne var noget helt nyt for os. Dertil kom Gymnastiksal med Boksebold, Romaskine o. s. v., samt Spillernes Dagligstue med Billard, Radio og meget andet. Paa Gangen bag Direktørlogen var der Telegraf, hvor Resultaterne fra alle andre Kampe indløb og blev slaet op paa Tavler, baade i Halvlegs- og Slutresultatet.

Turens store Oplevelse for mig, og jeg tror for de fleste, var Kampen Liverpool—Wolverhampton, som vi overværede sammen med 60,000 Liverpool-Supporters. For dem har Kampen sikkert været noget af en Skuffelse, da Liverpool maatte se sig slaet med 5—1 af „Wolves“, der med denne Sejr gled forbi Liverpool og erobrede deres førende Stilling i Turneringen, og siden ikke har sluppet den af Hænde.*) Paa den muddertunge Bane blev vi Vidne til en Kamp, gennemført i et morderisk Tempo og med alle de Ingredienser, som gør Fodbold til en dejlig Oplevelse, saasom glimrende Positionsspil, overraskende Driblinger, lynhurtige Skiftninger samt de berømte „glidende Tacklinger“. „Wolves“ spillede i de sidste 30 Min. af 1. Halvleg, hvor de tog Føringen med 4 pragtfulde Maal, saa godt Fodbold, som man kun drømmer om det kan spilles. Selv engelske Aviser skrev bagefter: „Wolves i en halv Time alle Tidens bedste.“ Og selvfølgelig var der alt til Faget henhørende med de sædvanlige „Dødsfald“. Protester mod Dommeren og selv en Spiller, der blev fornærmet paa Publikum og ikke vilde sparke Hjørnespark. 3 Spillere faldt særligt i Øjnene, det var „Wolves“ v. wing *Mullen*, c. fw. *Westcott* og v. half *Wright*. Den sidste gjorde maaske ikke en Fejl hele Kampen og var klart Banens dominerende Spiller. Det var for os en meget lærerig Kamp og gav os samtidig Bevis for, at der trods alt stadig kan spilles straalende god Fodbold i England.

Og til Slut skal jeg kort omtale vore tre Kampe, selvom jeg ved, at de indgaaende er blevet refereret og kritiseret af de mange danske Sportsjournalister, som fulgte os paa Turen. Jeg vil lige til en Begyndelse nævne de Omstændigheder, under hvilke de blev afviklet. Det russiske Hold „Dynamo“ havde et Par Maaneder i Forvejen overrasket det engelske Publikum og den engelske Sagkundskab ved under en Række gode Kampe at give det engelske Fodboldherredømme en alvorlig Rystelse, og en Maaned senere kom det svenske Klubhold „Norrköping“, der ved at slaa en Del af de bedste engelske Klubhold, gav Englænderne et endnu alvorligere Chock. Den engelske Sportspresse krævede nu Hævn for disse Nederlag, og da Banerne nu var i engelsk Favør efter næsten en Maanedes uafbrudt Regn, medens „Dynamo“ og „Norrköping“ havde spillet paa tørre Baner, saa vil man forstaa, at alle Odds var i vor Disfavør. Men Spillerne gik ind for at løse den vanskelige Opgave, og gjorde det paa en særdeles tilfredsstillende Maade. De tre Kampe blev afviklet efter en stigende Skala i Spillekvalitet, som maaske bedst karakteriseres ved Ordene „jævn“, „bedre“ og „helt god“.

I den første Kamp mod „Huddersfield“ kom Spillerne ud for den tungeste Bane i deres Liv. Flere Tons Sand var stroet over den for at opsuge noget af al den Fugtighed den var blevet beriget med i den regnfulde Maaned, der var gaet forud for vort Besøg, og kun den, der har prøvet at løbe i Sand, vil helt kunne forstaa, hvad det krævede af Udholdenhed af Spillerne at gennemføre en Fodboldkamp under disse Forhold. Og der skete det mærkelige, at vi netop reddede vort Ansigt paa, at vi var stær-

kest i det sidste Kvarter af Kampen. Kampen blev ikke det, vi havde ventet, men Kritikken var venlig og fremhævede ret stærkt enkelte Spillere som anvendelige paa engelske 1. Divisionshold.

Den anden Kamp foregik paa „Sheffield Wednesday“'s Bane mod „Onsdagsklubben“, hvis Bane var meget vaad og tung af Regn. En Bane som man overhovedet ikke vilde drømme om at spille paa i Danmark, og som derfor var ligesaa uvant for Spillerne, som den sandtunge Bane i Huddersfield. Kampen blev bedre end den første, og et Par Omplaceringer i Angrebet havde givet det noget mere Slagkraft og Hurtighed, saaledes at der skabtes en Del gode Chancer, hvoraf tre blev udnyttet meget smukt. Forsvaret havde mange Kvaler i anden Halvleg med at holde sig Englændernes forwards fra Livet, men det lykkedes ved at mobilisere alle Kræfter, og Holdet var mere træt efter denne Kamp, end efter den første. Som sagt var Kampen bedre end den første, og det skyldtes navnlig de tre gode Maal samt en hel Del godt Spil i første Halvleg. Kritikken i den engelske Sportspresse var atter meget venlig og fremhævede især de mange nydelige Angreb i den virkelige „engelsk“ Stil og det sammenbidte Forsvar. Man mente, at Holdet var bedre end „Dynamo“, men knap saa godt som „Norrköping“.

Havde Banerne været tunge og vaade til de første to Kampe, saa var det intet i Sammenligning med „Brentford“'s i London. Den trods al Beskrivelse med Hensyn til Mudder. Før Kampen saa den egentlig pæn ud, uden meget Græs, naturligvis, men heller ikke særlig vaad at se til. Men den var „dyb“, saa „dyb“, at Spillerne gik i til Anklerne, og da det regnede jævnt under hele Kampen, kan De maaske danne Dem et lille Begreb om, hvordan Banen og Spillerne saa ud ved Afslutningen. Og paa denne Mudderbane viste vore Spillere det engelske Publikum og de fremmødte Sagkyndige, at der ogsaa kan spilles Fodbold i Danmark. At Sejren ikke blev større end 1 Maal skyldtes dels nogle brændte Chancer, af dem man kalder „oplagte“, dels et Par Foræringer i Forsvaret i Kampens sidste 10 Min. paa et Tidspunkt, hvor vi førte 3—0, og saa ud til at have Kampen i vor hule Haand.

Havde Kritikken været venlig efter de første to Kampe, saa var den efter denne Kamp meget anerkendende og rosende. Flere Blade satte os over „Norrköping“, og Begejstringen for flere af Spillerne var stor. Det lykkedes os altsaa i elvte Time at gøre Indtryk paa Sagkundskaben i Fodboldspillets Højborg, og vi kunde rejse hjem med oprejst Pand og med mange gode Minder om en helt vellykket Tur, hvortil Spillernes Koncentration om Opgaverne under de uvante Forhold bidrog med 100 Procent.

Vilh. Skousen.

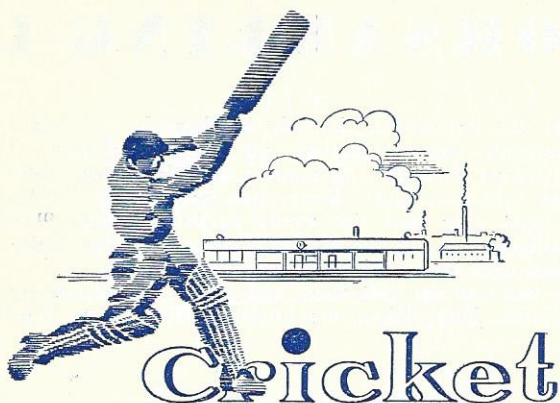
Flot Gave til Drengenaafdelingen

Drengenaafdelingen har haft den Glæde at modtage 120 Kr. til Indkøb af Støvler til nogle raske Dreng. Afsenderen er

Mr. Wossie,
Glendale,
U. S. A. (27).

Vi bringer Mr. Wossie vor hjerteligste Tak med Forsikring om, at Støvlerne skal komme paa de rigtige Fødder. *K. L.*

*) Liverpool endte dog som Vinder. (Red.).

ENGLAND - SYD-AFRIKA

I Februar-Nummeret bragte vi lidt om Test-Matcherne England—Australien og lovede i følgende Nummer at bringe Resultaterne af de sidste to Matcher. Det er jo paa Grund af den ufrivillige Pause gammelt Stof nu, men vi skal dog fortælle, at 4. Test-Match i Adelaide blev uafgjort, medens Australien vandt den 5. og sidste Match i Sidney med 5 staaende Gærder. Det blev saaledes Australien, der vandt Rubberen med 3 Sejre og 2 uafgjorte Kampe.

★

I England spiller i Øjeblikket Syd-Afrikas udvalgte Mandskab en Serie Test-Matcher, tre er spillet allerede og de to sidste finder Sted sidst i Juli og sidst i August. Af de tre spillede Matcher har England vundet to, medens een — nemlig den første — endte uafgjort.

England prøver i disse Matcher at finde frem til en stærkere Opstilling, til de næste Aar paa Hjemmebane skal møde Australien igen. Den første Match var nær endt med en Forskrækkelse for England, idet Sydafrika i deres første innings scorede 533 Points, for derefter at tage Englænderne for kun 208 Points, de sidste 5 engelske Gærder faldt for kun 10 Points. England maatte til Gærde igen, men denne Gang gik det meget bedre, idet Total blev 551 Points i en Halvleg, hvor alle gjorde deres Pligt, selv „Halen“ scorede meget over Forventning. I den resterende Del af Spilletiden scorede Syd-Afrika 166 for Tabet af eet Gærde, og Matchen endte uafgjort.

Syd-Afrikas bedste Gærdespiller i denne Match var Anføreren *A. Melville* med 189 og 104 not out samt *D. Nourse* med 149 i første Halvleg. For England scorede *D. Compton* 65 og 163, og Anføreren *N. Yardley* 22 og 99.

I den anden Test-Match startede England meget stærkt ved Gærdet, og med 554 for 8 Gærder lukkede Yardley og det var Syd-Afrikas Tur til at imødegaa en stor Score. Det var mere, end de kunde klare, første Halvleg blev paa 327, *A. Melville* igen Topscorer med 117, og anden Halvleg blev paa 252, saaledes at England i anden Halvleg kun skulde score 26 Points, hvilket lykkedes uden Tab af Gærder. Af Englænderne skal nævnes *C. Washbrook* med 65, *W. J. Edrich* med 189 og endelig *D. Compton* med 208.

Den tredje Match vandtes ogsaa af England, og igen var det „Tvillingparret“ fra Middlesex, *Edrich* og *Compton*, som gennem deres fænomenale Gærdespil afgjorde Matchen til Englands Fordel, de scorede denne Gang henholdsvis 191 og 115 i første Halvleg. Syd-Afrikas Halvlege blev paa 339 og 267 imod England 478 og 130 for 3 Gærder, og den engelske Sejr blev paa 7 staaende Gærder.

England staar saaledes til at vinde „Rubberen“ og vil sandsynligvis i de sidste to Matcher prøve nye

Emner, og Sandsynligheden taler for, at den kun 23-aarige *D. Fletcher* fra Surrey faar en Chance, godt præsteret af saa ung en Spiller i den første Sæson som County-Spiller.

★

Lad mig til Slut fortælle lidt om en Cricketkamp af den Slags, man drømmer om at overvære. Kampen fandt Sted i Leicester og stod mellem Leicestershire og Middlesex. Leicestershire scorede første Dag 309 Points, herpaa svarede Middlesex anden Dag med 637 for 4 Gærder og lukkede derpaa og sendte Leicestershire til Gærde igen. Disse opnaede i anden Halvleg 393, og Middlesex stod overfor at skulle score 66 Points paa 25 Minutter; det syntes umuligt, men *Edrich* og *Compton* mente noget andet, og paa 21 Minutter viste Tavlen 66. De to Spillere havde i første Halvleg scoret 257 og 151, saa man forstaar, at de efterhaanden er blevet Bownernes Skræk. Der blev i denne Match paa 3 Dage — ca. 20 Timres Spilletid — scoret over 1400 Points, saa man forstaar, at Journalisterne indregistrerede Kampen mellem de uforglemmelige. *h. o.*

Er »Frem« — (Fortsat fra Side 1)

Spillere, der intet kan bebrejdes, men Resten af Holdet, der delvis bestaar af gamle, erfarne, endog Landsholdsspillere, delvis af „coming“-Spillere eller Ungdomslandsholdsspillere. Det er mellem disse to Kategorier Spillere, at Tovtrækningen foregaar. Ingen taaler Indblanding i sit Spil fra anden Side. Og hvordan skal man saa faa et Holdspil frem. Hvordan skal Holdet saa kunne kæmpe sammen. Det hele synes endnu mere meningsløst, naar man ved, at 1.-Holdet baade tæller talentfuld Ungdom parret med gamle, prøvede Landsholdsspillere. Alle Betingelser for at gøre en Indsats er til Stede.

Og Anførerspørgsmaalet er ogsaa brændende. Vi ejer ikke i Øjeblikket en Anfører, der har Evnen til at samle Holdet. Opgaven er ogsaa vanskelig. Siden Paulis Dage har Frem ikke haft en Anfører af Format. Man kunde være uenig med Pauli om mangt og meget, men paa Banen var der som Regel ingen Diskussion. Hans Kampgejst var altid smittende, og selvom hans Ordspil ikke altid var velvalgte, saa spyttede man i Næverne og tog fat. Tabte vi et Par Kampe, saa gav Spillerne hinanden Haanden paa, at nu skulde det være slut. Et tilsyneladende Nederlag blev tit ved Sammenhold og Energi vendt til Sejr. Denne Evne mangler i Dag, hvor enhver vaager over sin Værdighed paa Banen.

Og her hjælper selv den fineste Træner intet, hvis ikke Spillerne yder sin Anfører al Respekt, naar han giver sine Instruksjoner og prøver paa at give den ekstra Tand, naar Anføreren giver en Spiller en „Opsang“. Dette er Kernen i Holdspil, og uden denne Indordning opnaar et Hold aldrig nævneværdige Resultater.

Naar disse Linier læses er Træningen i fuldt Sving, og man maa da haabe, at 1. Hold i den kommende Turnering vil vise, at Kampgejst, utrættelig Energi og Sammenhold paa Banen atter kendetegner Frem, saa vor Klub atter kommer ud af denne Slendrian.

Fra en hæderlig Position ved Foraarets Begyndelse med Chancer for at komme med om 1.-Pladsen, tog 1. Holdet en gigantisk Glidetur ned af Turneringsgletcheren, og hvis ikke vi havde sikret os en nogenlunde Pointsreserve fra Efteraaret, var vi utvivlsomt gledet ud af 1. Division. For hvem ved, hvis Uheld skulde være, om Holdet havde haft Moral nok til at staa Krisen igennem.

Det var et Skud for Boven. Lad os alle tage Lære deraf og haabe, at ikke mindst Spillerne vil gøre en Kæmpeanstrengelse for at bringe Frem op i Rækken, hvor vi hører hjemme, ja saa er denne Artikel maa-ske ikke skrevet forgæves.

Svend Olsen.

TIL GENERALFORSAMLING I

„Frem“

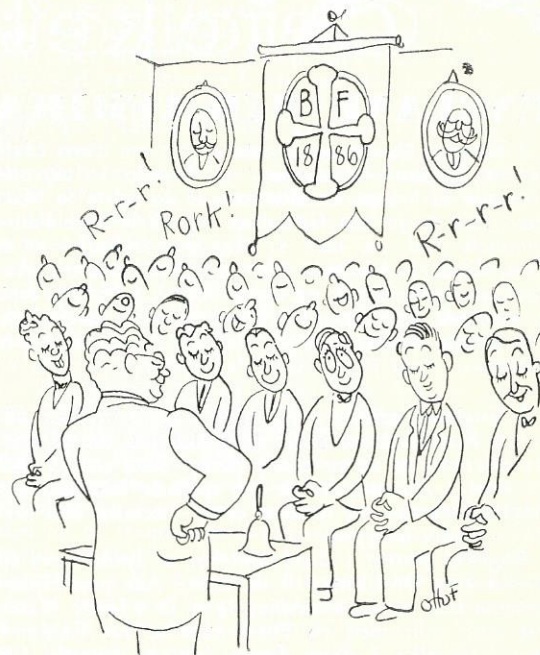
„Der er ikke mere noget ved at komme til „Frem“s Generalforsamlinger,“ udbød min Sidemand, en af „Frem“s passive Medlemmer fra „Yderkredsen“ gæbende til mig. „Her er dødkedeligt,“ fortsatte han. „Sidste Aar gik vi passive Medlemmer, baade dem fra „Inner- og Yderkredsen“ uden alt for megen Kværlanteri, med til en Kontingentforhøjelse, og hvad byder Bestyrelsen os saa: Et ganske vist meget godt Medlemsblad, men til Gengæld tager Bestyrelsen en oplagt Aften fra os. I gamle Dage, naar „Frem“ holdt Generalforsamling, da var der anderledes Gang i Sagerne. Henningsen og Julie og hvad de nu hed forstod anderledes at gaa til „Biddet“. Dengang faldt der Brænde ned. Dengang behøvede man ikke at gaa i Teatret — da saa man hen til „Frem“s Generalforsamling — det var Teater i Renkultur. Men ak, nu — en aarlig dødkedelig Generalforsamling. Ingen Liv over Feltet. Alt gaar glat igennem — ingen Staahej — ingen Piben i Fingrene — ingen Ringen med Dirigentklokken. „Fremmerne“ har Ord for at være livlige. Ska' det kaldes Liv. Næ, „Frem“ er ikke længere en Boldklub, men en Ro — klub.

Nu maa man nøjes med Generalkonsulens og Wil-ladsens, bevares saglige Polemæk, men sætte Sving i Andedammen, det kan de nu alligevel ikke.

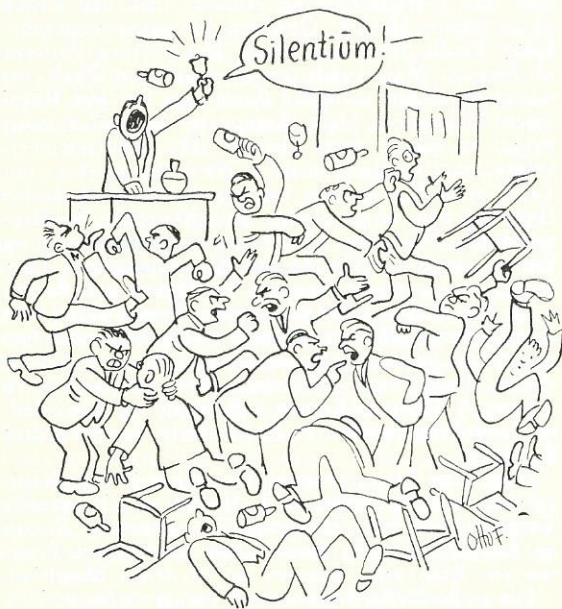
Selv Kassereren, der klogt meddelte, at han und-

af det. Formanden, der selv fremhævede sit Temperament, slog flegmatisk ud med Hænderne til „Cricket Petersen“ og sagde i en fuldkommen rolig og behersket Tone: Bestyrelsen er egentlig i Princippet enig med det ærede passive Medlem, men alligevel ... Og saa gik det Forslag i Vasken. Enighed over hele Linien — ingen Atombomber ...

Saa var der lidt mere ved ham Folketaleren fra Nordre Birk, Johan, der pludselig efter mange Aars

nu maa man nøjes — —

i gamle Dage

lod at gaa i Detailler fik Decharge for sit Underskud, selv om det „ølmæssigt set“ godt ku' ha' givet Anledning til Opponeren. Ikke en ærlig Kværlanteri sprang op paa Katederet og slyngede et Par Knaldperler op mod Bestyrelsesbordet.

Ikke engang ham — Kvabjyden Petersen med lukkede Øjne kunde faa Formanden til at bide paa, da han med sit Ændringsforslag ang. Suppleanter til Spilleudvalget prøvede paa at „finte“ Bestyrelsen ud

Medlemsskab i „Frem“ paa Opfindervis fandt ud af, at S. B. U. og Nordre Birk fattes Penge. Hans Ros til Østrup var fuldt ud berettiget. Den med Formandens ensidige Hilsen gik heller ikke — ikke engang den ærede Formand vilde bide paa.

Næ, maa jeg bede om ham den unge lovende „Oldboys“ Flemming, der modigt i sidste Akt turde tage Ordet og opponere imod den daarlige Tone ude i Klublokalerne, naar den højtærede Formand i en Revolverbrønde, hvor Næstformanden har spillet forkert ud til 5 Spader, skælder Næstformanden ud for ikke at være kompetent til en ledende Stilling, saa længe man vil lave sort til hvidt og ikke vil indrømme, at man har spillet forkert ud — se det kalder jeg en ordentlig Mand — altsaa ham Flemming. Det kalder jeg Knaldeffekt. Desværre blev der heller ingen Suppe af det Pølseskind. I Stedet for at vinde 5 Spader var Flemming ude efter at give Formanden en Storeslem. Desværre løb det hele ud i Ørken-sandet ...

Men den med Tønen maa der alligevel være noget om, naar to Medlemmer, hvoraf det ene aldrig kommer i Klubben, paastaar dette. Det er aldeles oplagt. Foranlediget heraf og for at give særlig de passive Medlemmer baade fra „Inner- og Yderkredsen“ Lejlighed til personligt at konstatere Rigtigheden og Troværdigheden, hvorvidt der er noget galt med Tønen i „Frem“, og for at sætte lidt mere Kolorit paa fremtidige Generalforsamlinger har undertegnede straks og uophørligt efter sidste Generalforsamling indleveret følgende Ændringsforslag til næste Generalforsamling:

Formanden forpligter sig til hver ...

Dagsorden, Punkt 1: Formanden aflægger en lang og kedelig Beretning, der dysser Forsamlingen i Søvn, *udgaar*.

I Stedet for foreslaas:

Formanden forpligter sig til hver Generalforsamling i Overværelse af særlig de passive Medlemmer fra „Inner- og Yderkredsen“ at spille en 3-Mands Bridge med Revolver med Næstformanden og 2. Suppleant Petersen.

Højttaleranlægget i Parkrestauranten skal være i Orden og for fuld Kraft under Spillet. Neutralt Linievogere skal være tilstede, ligesom hver af de 3 Spillere skal have Lov til at kaste et Haandklæde ind i Ringen, hvis nødvendigt.

Tvungen Melding: 5 Spader.

Med ovennævnte Forslags Gennemførelse skal der nok komme Gang i Sagerne, og saa vil hele Generalforsamlingen utvivlsomt faa Lejlighed til at bedøm-

me, om det er Tonen i „Frem“ eller i Højttalerne, der er noget galt med, eller maaske begge Steder. Ligeledes vil Generalforsamlingen afgjort faa Bevis for, hvorvidt Næstformanden ikke vil indrømme en Fejl, eller om det hele er ren *Ørkensand*.

Forslaget, der allerede i Mellemtiden har faaet overvejende Tilslutning fra alle Kværlanter og Opponenten i „Frem“, vil afgjort bidrage til at Stemningen og Livligheden paa fremtidige Generalforsamlinger vil blive forhøjet, saaledes at Medlemmerne paa Forhaand er sikret en virkelig *Aften* med lidt Skæg og Teater uden at betale anden Forlystelsesskat end Kontingentet. For hvorfor møder vi ellers op???

Da jeg forlod Generalforsamlingen, saa jeg i Hallen Formanden ivrigt hilsende baade til højre og venstre paa de mange Medlemmer, saa den med at *Tonen* i „Frem“ er daarlig — den maa Johan længere ud paa Sjælland med.

Den hennafarvede.

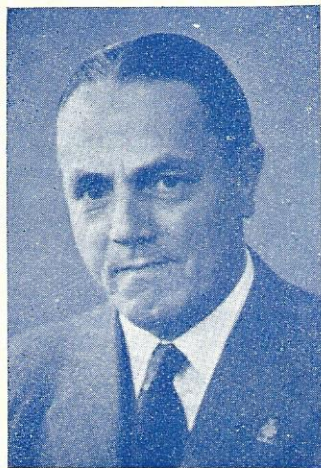
absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

50 Aar 1. September

Bernh. Langvold

SENIORES

Sæsonen, der gik — ja, hvad skal man skrive om den for 1. Holds Vedkommende? Mon ikke den staar sig bedst ved at blive forbigaaet i Tavshed og glemst hurtigst muligt. Dog vil jeg lige bemærke som min egen personlige Mening, at dersom Turneringen havde faaet Lov at starte til den fastsatte Tid, nemlig den 16. Marts, saa vil jeg tro, det var gaaet en Del bedre. Paa det Tidspunkt var Holdet nemlig i Topform, med Vilje af Mountford bragt saa langt frem, fordi vi skulde møde A. B. og K. B. de første to Turneringsdage. Ellers er det svært at finde undskyldende Momenter for den sløje Indsats hele Foraaret igennem.

Derimod var det en stor Glæde at følge 2. Hold gennem Turneringen, og Foraaret blev gennemført uden en tabt Kamp. Den største Præstation ydede Holdet sikkert mod sin værste Konkurrent til 1. Pladsen, 1903, paa et Tidspunkt, hvor det var meget svækket ved de mange syge paa 1. Hold. Vi bliver saaledes den første Stævneklub, der faar vort Navn paa Phillip Wood-Pokalen, og det er en fortjent Belønning efter den gode Indsats. Kun har jeg den Anke mod Holdet, at det er lidt for gammelt, men det skal ikke trække fra i Rosen over den Interesse, hvormed de er gaaet til Træning og Kampe.

3. Hold var paa det jævne hele Turneringen igennem, og for 4. Hold maatte vi se den Sandhed i Øjnene, at efter Indkaldelserne til Hæren var vi ikke i Stand til at samle Folk nok til dette Hold. Følgen er, at vi fra næste Sæson kun starter med 4 Seniorhold, da det er meget vanskeligt at skaffe Frihed for de Indkaldte og Tilgangen af Ynglinge i Aar er under Normalen.

Den nye Turnering begynder om ca. 14 Dage, saa for de, der endnu ikke har vist sig til Træning og som har tænkt sig at spille i Aar, er det altsaa i elvte Time at komme til Træning. Turneringerne er fra i Aar organiseret paa en noget andet Maade end

Ja, Medlemmerne bliver sikkert forbavset, naar de hører, at Formanden kun er 50 Aar. Det er ikke Udseendet, jeg tænker paa, han ligner nærmest en Yngling, men han har jo været med i Klubbens Ledelse i saa mange Aar, at man mener, han maa høre til Klubbens „Gamle“.

Det er heldigt for en Klub at have en Formand med saadan en Atom-Energi. Hvad han lover, holder han til Punkt og Prikke, og hans Arbejdsfelt er enormt. En Klub som „Frem“ med ca. 3000 Medlemmer kræver en mægtig Indsats fra Ledelsens Side, og særlig Formanden, som jo har Ansvaret for det hele, maa deltage i mange Møder, baade i og udenfor Klubben, og vi skal takke dig, Bernhard, for din energiske Indsats for Klubbens Trivsel. Alt i dig aander „Frem“, og naar du med din berømte 100% Energi gaar ind for en Sag, ved vi alle, at bedre Repræsentant med mere glødende Interesse, er det umuligt at fremskaffe.

Der har været mange Skuffelser inden for Klubben, men trods alt er din Interesse stadig usvækket, og du hylder det gamle Princip, som staar i „Frem“-mærsangen „Gennem Nederlag til Sejr“.

Vi vil ønske og haabe, at vi endnu i mange Aar maa have dig i Spidsen for Klubben og vil paa Fødselsdagen sende dig vore bedste og hjerteligste Lykønskninger med vor oprigtigste Tak for godt Kammeratskab i Aarene der svandt og de bedste Ønsker for Fremtiden.

Krølle.

hidtil 2. Holds Turneringen kommer nu at hedde *Københavns Serien*, hvor de 10 bedste 2. Hold fra sidste Aars Turnering spiller i en Pulje sideordnet med de 10 bedst placerede A Række Klubber i en anden Pulje. De 4 bedst placerede Klubber, efter at Puljerne er spillet til Ende, fra hver Pulje spiller derefter en Kamp om *Københavns-Mesterskabet* efter Cup-Systemet, og den endelige Vinder bliver *Københavns-mester*.

I næste Serie, *Oprykningsrækken*, deltager det daarligst placerede 2. Hold (der var 11 Klubber i 2. Holds Turneringen sidste Aar) plus de 9 bedst placerede 3. Hold i en Pulje sideordnet med de 6 daarligste A Rækkehold plus de 4 bedste B Rækkehold, og her finder ligeledes en Kamp om Seriemesterskabet Sted paa samme Maade som i Københavns-Serien. Og saaledes fortsættes der nedad med *Mellemrækken*, *A Rækken* o. s. v. med 10 Hold i hver Pulje og to Puljer i hver Serie. Puljevinderne rykker automatisk op i den tilsvarende Pulje til næste Aar, medens Nummer sidst rykker ned i den tilsvarende Pulje. Der er altsaa ikke noget i Vejen for, at en Klub kan faa to eller flere Hold i samme Serie i Løbet af nogle Aar. Hvis f. Eks. vort nuværende 3. Hold vinder deres Pulje i Oprykningsrækken i den kommende Sæson, skal de fra næste Sæson deltage i Københavns-Serien sammen med vort 2. Hold, forudsat altsaa at 2. Hold ikke bliver Nr. sidst og maa rykke ned i Oprykningsrækken.

Det er altsaa noget helt nyt, og vi haaber, at den tilspidsede Kamp baade i Toppen og i Bunden vil skabe fornyet Interesse om Sekundaturningerne. Ordningen er foreløbig vedtaget med en Prøvetid af 2 Aar for at se, hvorledes det vil udvikle sig.

Til Slut har jeg gemt 5. Hold, som jo ogsaa, selvfølgelig vil de sige, vandt Turneringen sidste Aar. For dem bliver det maaske ikke saa morsomt at blive ved paa samme Maade endnu i en Aarrække, for med de nye Oprykningsregler bliver det ikke let at finde Modstandere til dem i den sidste Ende, og ingen Klub kan jo have mere end et Hold i Danmarksturneringen. Men vi maa jo se at finde paa noget andet og morsommere for dem, end at de skulde til at spille om Københavns- og Danmarksmesterskabet igen.

Uisk.

Yngre Afdeling

Sommerferien er snart forbi, og Tiden er inde til at begynde med Forberedelserne til den kommende Sæson. Aaret 1946—47 bragte os nogle Førsteplads og kunde have bragt os flere, dersom vi ikke havde været ude for nogle mindre Uheld, der tildels var vor egen Skyld.

Det er jo nutildags meget svært at opnaa en Førsteplads, men hvis I kommer med jeres sædvanlige gode Humør og med Iver gør noget ved Træningen, er der ikke Tvivl om, at vi vil kunne opnaa de Resultater, der er vort Maal. Dersom det er muligt, da mød til Træningen hver Gang, for der er intet saa opmuntrende for en Instruktør, som naar han ser, at I gaar til Sagen med Lyst og Interesse.

Idet jeg haaber paa et glædeligt Gensyn, ønsker jeg alle vel mødt til Sæsonen 1947—48.

Carl Petersen.

Træningen begynder saaledes:

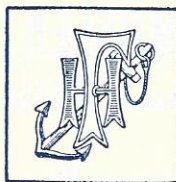
Ynglinge	Torsdag 14/8 Kl. 18
Juniore	Torsdag 14/8 Kl. 18
Drenge og Lag- kageholdene ..	Onsdag 13/8 Kl. 18

YNGLINGE

I Ynglinge Afdelingen var I. Yngl. Resultater i Efteraaret præget af Forwardkædens manglende Slagkraft. Skønt det, at Holdet havde lige saa meget og mere Spil ude i Marken, tabtes flere Kampe mod de gode Klubber knebent med kun 1 Maals Undervægt, og trods ihærdig Træning blev I. Yngl. hængende Vinteren over paa 9. Pladsen. Ikke noget flatterende Resultat, men Holdet levede dog videre i Pokalturneringen, hvor Spillerne trods alt øjnede en Chance, omend langt ude. Alle Spillerne gav derfor ved Foraarets Begyndelse Træneren Haandslag paa, at de vilde gøre en ekstra Indsats, baade for at komme væk fra 9. Pladsen, hvor de i Virkeligheden heller ikke hørte hjemme, og for at vinde Pokalen.

Dette lykkedes ogsaa i fuldt Maal, ikke alene avancerede Holdet i Turneringen fra 9. til 3. Pladsen, men hjemførte ogsaa Pokalen paa Idrætsparkens Bane ved at slaa Favoritten B. 1903 med 2—1. Jeg benytter her Lejligheden til at takke I. Ynglinge med Reserver for Foraars Indsats. Den var al Ære værd, og den viser det klassiske Eksempel i Fodbold: never give up. Trods megen Modgang i Turneringen fra Efteraaret, spyttede Gutterne i Næverne og gik fra den ene Sejr til den anden for tilsidst at løbe med Pokalen, som i Virkeligheden synes havnet hos B. 1903 til evig Eje. Om selve Holdets Sammensætning skal nævnes, at for at give Forwardkæden mere Slagkraft, var det nødvendigt at lave lidt om. II. Holdes Maalmand Sv. Aage Strandby, der i Efteraaret viste udpræget forward Talent blev flyttet frem som c. f., Gunnar Langthjem h. i w. ved Siden af Henning Jensen paa højre Fløj, medens Hans Westerber og Gebuhr dannede en skrap venstre Side paa Holdet. Dertil en stærk Halfbackskæde i Arne Kjeldsen, Kaj Jespersen og Ib Mørk. Dertil to gode backs i Henning Henningsen og Vesty Nielsen, medens Per Henriksen vogtede Maalet i stor Stil.

Hvad backs angaar vil mange Læsere paa Billedet af Pokalholdet, som findes andet Steds, bemærke højre back Helge Hertz. Hans Tilstedeværelse paa Pokalholdet danner en „Solstraalefortælling“ og er værd at fremhæve. Her er det atter det klassiske Eksempel i Fodbold, hvor man aldrig skal lade sig slaa ud, men fortsætte Træningen og kæmpe sig en Position til. Andre Spillere, der ikke havde været udstyret med Hertz Energi, vilde have givet op i Kampen om at komme paa det bedste Hold. Helge Hertz er ikke en Spiller, der fra Naturens Side er udstyret med Elegance, Teknik o. s. v., men hører nærmest til „Slidertypen“, der gør sig gældende ved en dejlig Energi og utrættelig „kommen igen“ og uhyre flittig til sin Træning. Som Vikar for et udpræget Talent som Vesty Nielsen spillede Hertz sig ved Energi ind paa Holdet og slog den bedre teknisk udstyrede Spiller af Holdet. Dog skal i Sandhedens Interesse nævnes, at Vesty paa Grund af Fibersprængning ikke naaede at komme i Form, men blev passeret af Hertz. Trods

SYGEKASSEN

FREMTIDS HAAB

STATSANERKENDT

Hovedkontor: AABOULEVARD 38

Telefon: Central 4986

Ekspedition: 10-15, Lørdag 10-13 samt Fredag 16-18

AFDELINGSKONTORER I ALLE BYDELE

det, at nogle af Holdets Spillere syntes, at hans Valg var mærkeligt, spillede Hertz sig i Pokalfinalen fra Reservepladsen til at være bedste Mand paa Holdet. Han lavede faktisk kun een Fejl i Idrætsparken og gjorde alle Skumlere uhyggeligt til Skamme. Det var en herlig Præstation, og man har vel Lov til at kalde Eksemplet for en Solstraalefortælling, naar han efter Kampen af Trænerne enstemmigt fik overrakt Fidupokalen som bedste Mand. Mange Unge, ja for den Sags Skyld ogsaa Seniores, vilde have godt af at studere dette Eksempel. Om selve Pokalfinalen skal siges, at foruden Hertz spillede c. h. „Jesper“ og w. w. Gebuhr og c. f. Strandby en fin Kamp. Hans Westerbergs Indsats var præget af hans daarlige Knæ, men han naaede dog at lave et fint Overrumplingsmaal, saa man fik Færten af, at der er Stof i ham. H. w. Henning spillede roligt og fornuftigt med fine Centringer. Arne Kjeldsen skuffede en Del, og vi venter af ham, at han vil tage frygtelig Revanche i den kommende Pokalturnering. Per Henriksen paa Maal viste ogsaa, at han er en Spiller af Klasse. Om Mogens Gebuhr skal endvidere siges, at her faar Seniorafdelingen forhaabentlig „en coming man“. Hans Spil i Pokalkampen viste, at han er en yderst hurtig og farlig Spiller, og de fleste farlige Situationer opstod ogsaa fra venstre Side. Ham bør Spilleudvalget holde Øje med — her er Stof til en haardt tiltrængt v. wing. Om Pokalkampen kan endvidere siges, at B. 1903's Ynglinge overvejende havde Spillet, men kunde ikke udnytte Fordelen. Der var ingen Brod i Angrebet, medens „Frem“ til Gengæld var farlige, hver Gang Bolden blev ført op. Kampen var, som Resultatet viser, yderst lige. „Frem“ vandt altsaa, og nu er Bolden givet op ligesom i Seniorpokalturneringen, hvor A. B. og „Frem“ har vundet lige mange Gange. Her har 1903 og „Frem“ fire Gange vundet Pokalen, og saa gaar det altsaa løs i den kommende Sæson. Om Chancerne kan siges, at disse er gode for vor Klub, da 6—7 af Holdets Spillere er Ynglinge endnu et Aar, nemlig: Per Henriksen, Vesty Nielsen, Ib Mørk, Arne Kjeldsen, Henning Jensen, Hans Westerberg. Med en saadan Stamme skulde der være Muligheder for at erobre Pokalen til Ejendom, men der skal naturligvis arbejdes for Sagen fra Spillernes Side.

Her er saa Turneringsresultaterne:

- 27. April: B. 1903 2—3.
- 4. Maj: K. B. 3—3.
- 11. Maj: Ø. B. 7—0 (Pokalkamp).
- 15. Maj: A. B. 3—2.
- 22. Maj: Fremad 7—0.
- 28. Maj: K. F. U. M. 6—1.
- 31. Maj: Ø. B. 6—0.
- 6. Juni: 1903 2—1 (Pokalfinale).
- 9. Juni: H. I. K. 3—0.
- 13. Juni: B. 93 4—1.

Som man ser fine Sejre. B. 1903 vandt Turneringen.

II. Ynglinge A. naaede desværre ikke at indfri de Forventninger, man stillede til dem fra Turnerings Start. Dette desværre, for Holdet var stærkt nok til at løbe med Turneringen. *Svend Olsen.*

JUNIORES

Naar man ser tilbage paa den Sæson, vi sluttede midt i Juni Maaned, kan man kun være tilfreds med de Resultater og Placeringer, Holdene i Junior-Afdelingen opnaaede. Der var jo et Tidspunkt paa Sæsonen, hvor vi saa smaat haabede at hjemføre alle tre Rækker, men i den sidste Ende slog Gnisten ikke til, og vi maatte se os passeret af andre Hold og blev i alle Rækker henvist til Andenpladsen. Tre Andenpladser og en Fjerdeplads er jo ogsaa særdeles fine Resultater og viser i alle Tilfælde, at der er Bredde i Afdelingen. Alle Mand paa Juniorholdene har ydet en god Indsats; at saa Evnerne ikke helt stod Maal med Viljen, maa man bøje sig for, men vi kan jo heller ikke regne med at vinde hvert Aar — de andre maa jo ogsaa engang imellem have Lov til at komme paa Toppen.

1. Juniorhold sluttede som Nr. 2 efter K. B. — Holdet var foran hele Turneringen indtil den sidste Kamp, der maatte vindes for at opnaa Førstepladsen, men den Dag mødte vi et særdeles veloplagt H. I. K.-Hold paa Udebanc, og vi blev slaaet med 4 Maal mod 1 og opnaaede saaledes kun 27 Points mod K. B.s 28 Points. Retfærdigheden skete dog Fyldest, idet jeg vil mene, at K. B.s Hold var en Streg bedre end vort. Naar man dernæst tager i Betragtning, at der paa Holdet spillede 7 Spillere, der var rykket lige fra Drengehold op paa 1. Jun., kan man kun sige, at Holdet fik en særdeles fin Placering. Blot nu disse unge Spillere kan drage Nytte af den Erfaring, de har høstet i deres første Sæson som Juniores, staar vi stærkt rustet til den Sæson, vi snart lægger ud med, og maaske lykkes det saa denne Gang at komme helt op paa Toppen. Holdet spillede ialt 16 Kampe, hvoraf de 13 blev vundet, een endte uafgjort og 2 blev tabt. Maalscoren var 63 mod 15.

2. Juniorhold maatte ogsaa i den sidste Ende se Førstepladsen blive indtaget af en anden Klub, nemlig A. B. Dog kunde Holdet allerede tidligere paa Sæsonen have sikret sig denne Plads, men soldede en ganske let Kamp væk mod K. F. U. M., hvis Hold var saa meget ringere end vort, at vi ikke burde have tabt. 2. Junior maa siges at være det Hold, der havde den største Chance for at vinde, da Modstanderne i denne Række ikke var særlig stærke. Holdet spillede 14 Kampe, hvoraf de 10 blev vundet, een endte uafgjort og 3 tabtes. Scoren var 42 Maal mod 13.

3. Junior A blev vor tredie Nr. 2, og ogsaa her var der soldet en lille Smule — nok til at det stærke H. I. K.-Hold snuppede Førstepladsen fra os. Holdet spillede 17 Kampe, hvoraf 12 blev vundet, 3 endte uafgjort og 2 blev tabt. Maalscoren 48 Maal mod 14.

3. Junior B endte som Nr. 4, hvilket maa siges at være glimrende klareret af et B-Hold.

En Del af Juniores rykker nu op i Ynglinge-Afdelingen, og jeg vil her benytte Lejligheden til at sige jer Tak for den Tid, vi har haft sammen og haaber

AMAGERBO

BOLIGMONTERING

Telefon Sundby 3276

Konto oprettes

Gælder det MØBLER

saa tal med BINAU

Amagerbrogade 17

Hj. St. Møllevej ved Amagerbanen

samtidig, at I der vil gøre det lige saa godt som i Juniorafdelingen.

Paa K. B. U.s Juniorhold ved D. B. U.s 6. Lands-Juniorstævne paa Bornholm var „Frem“ repræsenteret af Kjeld Glyberg, c. h., som ogsaa var Anfører for Holdet, Bent Andersen, som spillede venstre halfback og Olaf Henriksen, som spillede højre wing. Alle tre repræsenterede „Frem“ paa en udmærket Maade og ydede en fin Indsats. Som I sikkert alle husker, erobrede K. B. U. Mesterskabet for tredje Gang i Træk.

I. Juniorhold har været paa en 8 Dages Tur til Vejle, hvor de havde nogle lærerige og dejlige Timer paa Svend Aage Thomsens Idrætshøjskole.

Om kort Tid lægger vi ud med Træningen til den nye Sæson, og det er mit Haab, at alle vil møde op fra den første Dag, saaledes at vi ogsaa i den kommende Sæson kan opnaa gode Resultater. Paa Gensyn midt i August. P. M.

DRENGE

Heller ikke her har vi de nøjagtige Placeringer af Holdene, men eet er i alt Fald givet, nemlig det, at de er betydelig ringere placeret end sidste Aars. Naa, det var jo ventet. Sidste Aars usædvanlig fine Resultat sker formentlig ikke en Gang hvert 15. Aar. men en noget bedre Placering for det bedste Drengehold havde dog været ønskeligt. Det er ganske vist ikke det afgørende at vinde en Turnering, men det er afgørende, om et Hold forstaar at kæmpe. Vort I Drengene har været stærkt handicappet saavel fysisk som i teknisk Kunnen, men saa meget mere Grund havde der været til at gaa ekstra ind for Træningen og til at sælge sit Liv saa dyrt som muligt. Her har vort første Drengehold i nogen Grad svigtet — i hvert Fald Efteraar og Vinter. Vi overvintrede paa Sidstepladsen, en Plads, der for et Drengehold fra Frem er temmelig sjælden, men Holdet naaede dog i Foraaret at rehabilitere sig lidt og spillede sig op, saaledes at de kom nogle Pladser op i Rækken og sluttede nogenlunde hæderligt.

II Drengene ligger vistnok som Nr. 3 eller 4, og altsaa med noget bedre Placering, og det forekommer mig da ogsaa som om Holdet har spillet noget mere koncentreret og med større Lyst end I Drengene.

III Drengene maa have vundet Turneringen. De har kun sat 1 Point til ved at spille uafgjort med B. 93 og kan ellers møde med lutter vundne Kampe. Holdet skulde saaledes ikke kunne bebrejdes noget, men jeg kunde dog godt — ganske vist kun hos enkelte af Spillerne — have lidet at se en større Træningsflid.

Medens I og II Drengene laa under baade fysisk og teknisk, var III Hold deres Modstandere jævnbyrdige i begge Dele, og Resultaterne for de mindste Hold viser da ogsaa, at det var rigtigt, naar vi i Begyndelsen af Sæsonen skrev, at Kuldet i Aar var paa det jævne, og at Drengene var saa at sige lige dygtige. Det siger sig selv, at Resultaterne bliver bedre nede efter, naar der ikke er større Forskel paa I og III Hold.

III Hold vandt ikke deres Kampe stort, og det var ikke just Fodbold i Renkultur vi saa, men de kæmpede solidt og bravt og maa roses for det opnaaede Resultat.

IV Drengene er et Kapitel for sig, egentlig baade et glædeligt og et sørgeligt. Det glædelige er, at Holdet priodevis spillede det bedste Fodbold af samtlige Drengehold, hvilket skyldtes bl. a. Drengenes Træningsflid og Kampiver; det sørgelige er, at tre Drengene til en Kamp blev væk uden Afbud, saaledes at Holdet

stillede op med 8 Mand og tabte. Jeg omtalte Epi-soden i Bladet i Efteraaret og udtalte min Frygt for, at dette kunde komme til at koste Turneringen, og det viste sig desværre at komme til at passe. Holdets sidste Kamp var afgørende for Turneringen; spillede vi uafgjort, var vi Turneringssvinder, men uheldigvis betød det ogsaa Førstepladsen for vore Modstandere, som ved at vinde over os vilde placere sig som Nr. 1. Kampen endte 1—2 og viste os, at vi nu har en Klub til i Turneringen, som praktiserer denne infame Manipulering med Spillerne, saaledes at man aldrig ved, om det er et II eller IV Hold, man skal møde. Vi havde dog den Trøst, at vi spillede fuldt saa godt som de andre og burde have vundet.

Havde vi stillet fuldtalligt op i omtalte Kamp i Efteraaret, havde vi haft 2 Points mere, hvorved den sidste Kamp ikke havde betydet noget for Turneringssrækkefølgen (saa havde vi iøvrigt ogsaa mødt et ganske andet IV Drengene), og saa havde Turneringen været vor som en fortjent Opmuntring for en udmærket Indsats, nu placeres Holdet i Stedet for som Nr. 2.

III Drengene b slutter formentlig paa 3. Pladsen, men kunde dog uden Uheld af forskellig Art have placeret sig som Nr. 1. Konkurrencen mellem Ø. B., Vanløse og vort Hold var knivskarp, og saa vidt vi kan se, er der kun et Points Forskel paa de tre Hold.

Lilleputterne ligger som Nr. 1 sammen med K. B. og A. B., og formentlig vinder vi Turneringen paa bedst Maalaverage.

Denne Turnering, der er den første Lilleputturnering, har været en stor Succes og har været Genstand for stor Interesse. Det er jo almindelig bekendt, at der rundt om i Klubberne er adskillige Smaaafyre med en Bunke Fodbold i sig, som de imidlertid sjældent har kunnet vise paa Grund af, at de saa ofte mødte Modstandere, der var langt større end de selv. Ved Fastsættelse af 12 Aars Grænse for Deltagelse i Lilleputrækken er der skabt en vis Garanti for, at Drengene er af samme Højde og Drøjde, og der har da ogsaa været udkæmpet drabelige Dyster, og Resultatene 2—1, 1—1, 1—0, 3—2 o. s. v. fortæller da ogsaa, at Kampene som oftest har været yderst jævnbyrdige. Ogsaa her kunde vort Hold have ligget klart i Spidsen, idet de i en Kamp, hvor vi havde 98 % af Spillet, tabte 1—0. Da Forwards ikke kunde lave Maal, vilde Backerne op at prøve, med det Resultat at en lang Bold pludselig blev stukket op til Modstandernes Forwards, der omgaende benyttede sig af Chancen og scorede det ene Maal, der gav Sejren.

Ja — som man vil se, var der baade Glæder og Sorger i Turneringen, der gik. Hvordan det vil gaa i den, der kommer, ved vi ikke, selv om det er min Mening efter Materialet at dømme, at vi endnu et Aar vil komme til at ligge „paa det jævne“.

K. L.

Vi havde den 14. og 15. Juni den Glæde at se Nykøbing F.s Lilleputter hos os til en Gensnit som Tak for en dejlig Weekend, som vore Drengene tilbragte i Nykøbing i Efteraaret. I Nykøbing, hvor vi spillede baade Lørdag og Søndag, blev Resultaterne 2—1 og 1—2, saa der var jo lagt op til en Stormatch denne Gang. Resultatet blev dog 2—2, et Resultat som vore Drengene kan være godt tilfreds med. Vore pressede maaske nok Spillet i det meste af Kampen over paa Nykøbings Banchalvdel, men saavel i Forstaelse af Spillet som i Sparketeknik var vi bagefter. Der er ingen Tvivl om, at disse Drengene gaar i en god Skole hos Nykøbings fortræffelige Drengetræner Bundgaard, og Bekendtskabet er en absolut Gevinst for vore Drengene. Drengene tilbragte Weekend'en her i Byen, men paa Grund af Landskampen blev der ikke Tid til en Søndagskamp, hvad begge Hold jo forstaaeligt gerne ønskede. Drengene var indkvarterede hos Fremmere og opførte sig som ventet eks-emplarisk paa alle Maader. Det var Drengene, vi gerne ser igen.

K. L.

Sæsonen 1946 - 47

Ifølge sidste Bulletin fra K. B. U., der endnu ikke er færdig med sine Beregninger over sidste Aars Turneringer, er den foreløbige Stilling i Rækkerne som følger:

2. Senior:

Nr. 1	Frem	37	Points	20	Kampe
- 2	1903	33	—	20	—
- 3	A. B.	25	—	20	—

3. Senior:

- 1	K. F. U. M.	33	—	20	—
- 2	B. 93	31	—	20	—
- 3	1903	30	—	20	—

(Frem Nr. 6 med 20 Points)

4. Senior:

- 1	A. B.	41	—	22	—
- 2	K. B.	41	—	22	—
- 3	1903	29	—	22	—

(Frem Nr. 6 med 22 Points)

5. Senior:

- 1	Frem	37	—	20	—
- 2	A. B. a	31	—	20	—
- 3	B. 93	27	—	20	—

1. Unglinge:

- 1	1903	26	—	16	—
- 2	B. 93	22	—	16	—
- 3	Frem	20	—	16	—

2. Unglinge:

- 1	H. I. K.	23	—	14	—
- 2	K. B.	22	—	14	—
- 3	Frem	18	—	14	—

1. Junior:

- 1	K. B.	27	—	16	—
- 2	Frem	26	—	16	—
- 3	1903	19	—	16	—

2. Junior:

- 1	A. B.	22	—	14	—
- 2	Frem	21	—	14	—
- 3	B. 93	17	—	14	—

3. Junior:

- 1	H. I. K.	35	—	20	—
-----	----------	-------	----	---	----	---

- 2	Frem a	33	—	20	—
- 3	Fremad	28	—	20	—

(Frem b blev Nr. 6 med 21 Points)

1. Dreng:

- 1	A. B.	28	—	16	—
- 2	B. 93	24	—	16	—
- 3	K. F. U. M.	24	—	16	—

(Frem blev Nr. 8 med 8 Points)

2. Dreng:

- 1	A. B.	28	—	16	—
- 2	K. B.	27	—	16	—
- 3	B. 93	25	—	16	—
- 4	Frem	18	—	16	—

3. Dreng:

- 1	Frem	27	—	14	—
- 2	B. 93	25	—	14	—
- 3	A. B.	17	—	14	—

4. Dreng:

- 1	Ø. B.	24	—	14	—
- 2	Frem	23	—	14	—
- 3	1908 a	17	—	14	—

Lilleputterne:

- 1	Frem	18	—	12	—
- 2	K. B.	18	—	12	—
- 3	A. B.	18	—	12	—

Som man ser har Kampen i de fleste Rækker været haard, og Lilleputtrækken blev kun vundet paa bedst Maalaverage. Frem har, trods det, at Resultaterne er en Del ringere end i Fjor, alligevel som sædvanligt det bedste Resultat, og bruger man den sædvanlige Beregning, vi har benyttet før: 3 Points for Nr. 1, 2 Points for Nr. 2 og 1 Point for Nr. 3, samt giver Pokalvinderne 3 Points og Finalisterne 1 Point, vil en Opgørelse komme til at se saadan ud:

Nr. 1	Frem	28	Points
- 2	A. B.	21	—
- 3	B. 93	14	—
- 4	K. B.	13	—
- 5	1903	9	—
- 6	H. I. K.	7	—
- 7	K. F. U. M.	4	—
- 8	Ø. B.	3	—
- 9	Fremad	2	—
- 10	1908	1	—

Øisk.

Vi indbyder Dem til at komme og se vort Udvalg

KØKKENUDSTYR - PORCELÆN - LYSEKRONER

naturligvis uden nogensomhelst Købetvang

CHR.V
HANSEN

ISTEDGADE 93-95

CENTR. 16750

Paa Skitur i NORGE med Drengene

„Al Begyndelse er svær“, de Ord maatte vi sande, da vi skulde begynde Turen til Norge. Snestormen mellem Fredag og Lørdag forårsagede, at saavel Sporvogne som Tog blev forsinkede, saa det Tog, vi skulde rejse med fra København Kl. 6,30, først kom afsted Kl. 7,45. Vi haabede at kunne indhente noget af den tabte Tid paa Turen til Helsingør, men det lod sig ikke gøre. Paa Grund af den megen Is blev vi igen forsinket paa Færgeturen, og i Helsingborg maatte vi atter vente, da der var mange rejsende med fra Danmark, og det tog sin Tid at faa stemplet Passene. Da vi saa endelig slap igennem, var næsten alle Pladser i Toget besatte, hvilket havde til Følge, at vi maatte dele os i flere Kupeer. Efter nogen Tids Kørsel var vi blevet godt sultne, og Madpakkerne kom frem og blev fortæret med stort Velbehag. Da vi havde hjulpet en norsk Dame med hendes Bagage (hun havde ialt 7 forskellige Ting) fra Toget i Helsingør ombord paa Færgen og igen til Toget i Helsingborg, var hun saa venlig at overlade vore Drengene sin Rejsegrammofon til fri Afbenyttelse, og det kan nok være, at der blev spillet nogle Plader paa den Tur. Efter Rejselisten skulde vi være i Gøteborg Kl. 12,55, men ankom først Kl. 16,30. Da det blev meddelt os, at der kun blev ca. 20 Minutters Ophold paa Grund af den store Forsinkelse, skyndte vi os ud for at se efter vor gode Ven „Farbror Helmer“, men han var desværre ikke paa Banegaarden. Nogle af os var styrtet til Frugtudsalget, men her, som i Danmark, maatte vi tage Opstilling i en lang Kø. Pludselig kom Poul P. løbende for at hente os, da den Vogn i hvilken vi havde vore Pladser skulde kobles fra Toget. Drengene maatte straks forlade Kø'en og løbe til Toget for at faa Bagagen over i en anden Vogn. Jeg blev, og det lykkedes mig at faa nogle Appelsiner og noget Tygegummi, saa lidt fik vi ud af Opholdet. Da vi var kommet op i Toget, blev vi rangeret ud af Banegaarden og over paa et andet Spor. Vi fik nu at vide, at Toget straks vilde afgaa, men det blev helt anderledes. Vi kom først fra Gøteborg Kl. 18,15, og Turen fortsattes med stadige Forsinkelser. Da vi erfarede, at Toget først vilde være i Oslo sent paa Natten, maatte vi indrette os paa bedste Maade for at faa nogen Hvile og lidt Søvn. Kl. 20 var vi saa klar til Natten. Nogle var lagt op i Netene og to og to laa vi paa Bænkene. Kl. 23 blev vi vækket for at faa stemplet Passene for Udrejse af Sverige. Da Tolderne spurgte, om vi havde købt noget i Sverige, faldt Svaret omgaaende fra een oppe i Nettet. „Ja, Sodavand, men det var noget værre Sprøjt.“ Tolderne morede sig og ønskede os fortsat god Rejse.

Da vi havde faaet Passene stemplet for Indrejse til Norge, lagde vi os til at sove. Kl. 4,30 blev vi vækket af det norske Togpersonale, der meddelte os, at vi vilde være i Oslo om ca. en halv Time. Det kan nok være, der blev Liv i Kupeerne. Støvlerne kom paa i en Fart og Vand fra Karaflerne i Toggangen blev sprøjtet i Ansigterne, for at vi kunde møde vore norske Venner morgenfriske. Humøret var højt, og Glæden ved at se Rejsens Maal var stor. Kl. godt 5 rullede vi saa ind paa Oslos Banegaard. Efter at vi havde samlet al vor Bagage, forlod vi Toget og tog Opstilling i Banegaardshallen. Da der ikke var nogen til at tage imod os (Modtagelseskomiteen havde faaet at vide, at Toget først ankom Kl. 12 om Søndagen), gik vi ind i Ventesalen. Kl. 6 ringede jeg Sten Holljen, et af „Lyn“s Bestyrelsesmedlemmer, op i Telefonen og meddelte, at vi stod paa Banegaar-

den. Kl. 7 kom Holljen med paa Banegaarden og begyndte straks at køre Drengene ud til deres norske værter. Efter første Tur blev vi enige om, at Poul og jeg ogsaa skulde køre med nogle Drengene, da det eliers vilde tage for lang Tid. Klokken 9 samledes vi paa Hotel Bristol, hvor Poul og jeg skulde bo. Da vi havde spist Morgenmad og var kommet op paa Værelserne for at gøre os klar til Turen til Holmenkollen, kom en Chauffør ind paa mit Værelse og fortalte, at han havde fundet en af vore Drengene gaaende paa Gaden. Det var John Egon, der var blevet afleveret paa et forkert Sted. Efter at vi havde faaet konstateret den rigtige Adresse, blev han kørt derhen, og dermed var Rejsens Besværligheder endt. Kl. 10,30 samledes vi i smukt Solskinsvej paa Majorstuen for at tage til Holmenkollbakken. Efter vi alle var blevet forsynet med det smukke Mærke, der sælges til Fordel for Indsamlingen til Ski til norske Born, drog vi i sluttet Trop afsted. Folk i Tusindvis gik til Bakken, og det var et meget smukt Skue at se alle de sportsklædte Mennesker i de mangefarvede Dragter og Huer. Efter en god Times Gang naaede vi ud til Bakken, hvor der blev købt Billetter til os alle. Kl. 13,10 kom Kongen i Spidsen for alle de kongelige, og straks derefter tog det 50. Holmenkollenløb sin Begyndelse. Det var meget imponerende at se, med hvilken Fart og Stil de forskellige Løbere udførte deres Spring. Efter vi havde set alle Deltagerne derefter deres Spring, begav vi os paa Hjemturen til Oslo. Eftermiddagen var fri og om Aftenen Kl. 18,30 mødtes vi paa Restaurant Pien, hvor der var Middag for saavel norske som danske Drengene med Ledere. Efter Middagen fik Drengene Besked paa, at de næste Dag skulde rejse med Sognsvannsbanen til „Lyn“s Skihytte „Huldreheim“, hvorefter vi skiltes for at tilbringe Resten af Aftenen hos vore værter. Mandag Formiddag var vi en Tur rundt i Oslo, inden vi startede paa Turen til Hytten. Da Poul og jeg skulde vente paa en Pakke med Fødevarer paa Hotellet, blev vi noget forsinkede. Da vi naaede Sognsvann, var Drengene med deres værter startet paa Ski til Hytten, men Kjeld Holmsen ventede med en Slæde paa os for at bringe vor Bagage og Fødevarer til Hytten. Efter ca. 5 Kvarters Gang over den frosne Sø og gennem Granskov naaede vi ud til Hytten. Da vi fik den i Sigte, blev vi noget beklemte om Hjertet, da vi saa vort kære Dannebrog vaje højt paa den stor Flagstang til Ære for os. Da vi kom nærmere saa vi vore Drengene staa paa Ski ned ad Bakkerne. Efter vi havde faaet anvist vort Værelse, kaldte vi Drengene sammen, for at de kunde faa afleveret deres Madvarer til Bestyrerinden. Da det var gjort, blev vi vist rundt i Hytten. Den meget smukke Hytte, der har Centralvarme, elektrisk Lys og Badstue, er delt i to Afdelinger, en for Juniores og en for Seniores med ialt 40 Køjpladser. I hver Afdeling er der en meget stor Samlingsstue med aaben Pejs. Det var noget for os, og jeg tør nok sige, at der ikke blev sparet paa Brændet i den Tid, vi var paa Hytten. Drengene fik Juniorafdelingens Soverum oppe paa første Sal, som bestaar af et Værelse med 12 og et med 4 Køjer. Som Opsynshavende valgte vi Poul Jensen, og vi maa sige, at han fik alt til at gaa, som det skulde.

Efter Frokost var der fri Træning i Skiløb hele Eftermiddagen. Kl. 19 spiste vi Middag og tilbragte Aftenen paa forskellig Maade. Ved Halvtitiden gik Drengene til Køjs, og da vi kom op for at sige god Nat Kl. 22, var de fleste allerede slumret ind, træt af Dagens mange Anstrengelser. Tirsdag Morgen blev de vækket Kl. 7,30, og en Time senere mødte alle til Flagparade. Hver Morgen hejste vi det store Dannebrog og sang „Der er ingenting, der maner“, hvorefter Morgenmaden blev indtaget med en glubende Appetit, og mange Kopper Chokolade og Te blev drukket dertil. Saa snart vi var færdige med Morgenmaden, blev Skiene spændt paa i en Fart, for der

maatte ikke spildes noget af den knappe Tid, da vi havde meget at skulle lære. Efter Frokost kom „Lyn“s dygtige og afholdte Instruktør *Axel Otto Hansteen* ud til Hytten for at undervise os i Skiløb. Det blev en stor Oplevelse. Hansteen underviste os paa en saa glimrende Maade, at vi slet ikke følte nogen Træthed, men det var ogsaa en stor Fornøjelse at se, hvor smukt og elegant han kunde løbe paa et Par Ski. Jeg tror, at vi alle fik fat paa noget af det helt rigtige, hvilket vil komme os tilgode i Fremtiden. Efter Middagen Kl. 18 startedes en Ping Pong Turnering for vore Drengene. Denne strakte sig over flere Aftener. Finalister blev *Poul Jensen* og *Willy Fredov*. Efter en meget spændende Kamp sejrede *Willy Fredov* og blev kaaret som Mester. Onsdag Formiddag gik Turen under Ledelse af *Arvid Pedersen* til *Frognerseieren* og *Tryvannstaarnet*, men paa Grund af Taage fik vi ikke den Oplevelse at se de store Fjælde med snedækte Tinder. Frokosten indtog vi paa *Frognerseierens* Restaurant. Derefter gik det hurtigt ud til Hytten, hvor Skiene ventede. Om Aftenen fik vi Besøg af „Lyn“s Guttelag. De kom løbende inde fra Byen med deres Træner *Ragnar Dietrichs* og gik straks i Badstuebad. Det var deres Fortræning til Fodboldsæsonen. Torsdag havde Drengene hele Dagen fri til Skiløb, og det kan nok være, at de benyttede Dagen til lange Ture. Fredag Formiddag var fri, men om Eftermiddagen kom Instruktør *Hansteen* igen ud til os og fortsatte Instruktionsen. Kl. 19 skulde vi op til Ullevalseieren for at overvære et for „Lyn“s Drengene og Junior arrangeret Hopprenn, hvilket foregik i elektrisk Belysning. Det var forbavsende at se, hvorledes smaa Drengene paa kun ni Aar kunde udføre Springene med en Ro og Elegance. Den bedste af „Lyn“s Gutter var *Svenn Huse* som „Lyn“ venter at se som Vinder af Holmenkollenløbet en Gang. Efter Løbene gik det saa hjem til Fods gennem den mørke Skov. Vi var alle enige om at løbe paa Ski ned af de Bakker i Mørke havde vi aldrig klaret. Paa Hytten var der fælles Kaffebord. Her mødte saavel Seniores som Juniores i Klubbens smukke Sweaters. Jeg vilde ønske, at naar Tiden igen tillader det, at vi indførte den Skik hos os. Det vilde være et flot Syn, hvis vore mange Medlemmer mødte op paa Idrætsparken i Klubbens Farver. Kl. 21 brød vore Drengene op, da de vilde til Ro for at hvile til det store Langrenn, der var arrangeret for dem om Lørdagen. Lørdag Formiddag tog vi den med Ro for at være i god Form, naar Løbet skulde afholdes. Efter Aftale med *Hansteen* delte vi Drengene i to Hold. Det ene for dem der var under 12 Aar, og det andet for dem over tolv Aar. Kl. 11 løb *Hansteen* Turen igennem med Drengene. Derefter spiste vi Frokost, og Drengene hvilede sig til Løbet om Eftermiddagen. Kl. 15 blev de kaldt ud til Start af Løbets Dommere, *Hansteen* og *Sten Holljen*. Mange af „Lyn“s Gutter var mødt op ved Starten for at give vore Drengene gode Fiduser, og under høje Tilraab begyndte *Benny Möbius* Løbet, og saa gik det Slag i Slag med et Minuts Mellemrum. Vindere af de to Klasser blev *Benny Möbius* og *Curt Steen Andersen*. Kl. 17 var vi samlede i

Hytten med vore Værter, og saa bød Juniorinspektør *Leif Gjesvold* Velkommen til den store Pølsefest. Bordet var smukt pyntet, og i Gran stod der „LYN“ — „FREM“. Efter alle Pølserne var sat til Livs, fik vi Lagkage og Brus. Saa kom Aftenens store Øjeblik, da Præmieuddelingen skulde finde Sted. Efter en smuk Tale af *Sten Holljen*, i hvilken han roste vore Drengene for deres gode Skiløb, fik Vinderne og de bedst placerede overrakt smukke Præmier. Vi kvitterede for den smukke Tale og for Præmierne med at synge vor Klubsang og udbringe et Leve for „Lyn“. Umiddelbart herefter tog Landskampen i Ping-Pong sin Begyndelse. Der var seks Kampe i Drengerækken og fire i Rækken for Lederne. Kampen blev vundet af os med henholdsvis 5—1 og 3—1. Efter nogen Tids behagelig Samvær sluttede den morsomme Aften Kl. 22.

Søndagen oprandt med straalende Solskin. Efter Morgenmaden tog vi den lidt med Ro, da Landskampen i Fodbold skulde spilles Kl. 10,30. Kampen fandt Sted nede paa Søen, hvor Banen efter den megen Skiløben var ganske plan. I denne Kamp var de norske Gutter langt bedre end vore i Marken, men svage foran Maal, hvorfor vi slap med et Nederlag paa 1 Maal mod 0. Saa stod det i Opbruddets Tegn. Da vi skulde drage fra Hytten Kl. 13,30, maatte vi op og pakke vore Ting sammen inden Frokost, for at vi kunde være klar til Afgang ved den fastsatte Tid. Rygsækkene blev pakkede og Værelserne gjort i Stand, og saa gik det ned til den sidste Frokost paa Hytten. Inden vi gik til Bords meddelte Juniorinspektør *Leif Gjesvold* os, at det var de sidste Rester af vor medbragte Mad, der stod paa Bordet. Efter Frokosten blev Skiene gjort klar til Hjemturen. Kl. 13,30 tog vi Opstilling ved Flagstangen, og medens vi sang „Der er et yndigt Land“ blev Dannebrog strøget. Derefter sang vi „Ja vi elsker dette Landet“ og hejste det norske Flag. Dermed var vort Ophold paa Huldreheim sluttet, og efter vi havde taget Afsked med de mange forskellige Mennesker, begav vi os paa Vej til Oslo. Turen forløb udmærket. Det var forbløffende at se, hvorledes vore Drengene kunde holde sig i Rækken, selv naar det gik ned ad Bakker med flere Sving.

Paa Sognsvann Station samledes vi alle og tog med Banen til Byen. Aftenen tilbragtes hos de forskellige Værter. *Poul* og jeg var inviteret til Familien *Holljen*, hvor vi i Selskab med *Leif Gjesvold* og *Ragnar Dietrichs* tilbragte en dejlig Aften. Mandag var Fridag, og den benyttede Drengene til at gaa paa Indkøb og besøge de forskellige Biografteatre. Kl. 19 samledes vi paa „Lyn“s Kontor og drog derfra i samlet Trop til „Chat Noir“, hvor vi skulde overvære en Forestilling med *Max Hansen* og *Else Jarlbak* som Afslutning paa vort Besøg, og det blev en morsom Aften.

Tirsdag Morgen mødtes vi alle Kl. 7 paa Bane- gaarden og fik anbragt vor Bagage i Toget. Saa kom Afskedens Stund. Det var med Vemod, vi nu sagde Farvel til alle de Fremmødte, men med Haabet om, at vi maatte mødes mange Gange igen. Klokkeren nærmede sig nu halv otte, og under „Lyn“s

HEINRICH PEDERSEN

Griffenfeldtsgade 1

Telefon Nora 31 y - Nora 5731

smeder selv alle sine

Forlovelsesringe

derfor ... den smukkeste Ring til den billigste Pris

sædvanlige taktfaste Hurraraab, satte Toget sig i Bevægelse. Vi svarede med et rigtigt Fremmerhurra og vinkede ud af Vinduet, saalænge vi kunde se vore Venner.

Turen hjem forløb paa bedste Maade. Drengene havde travlt med at vise os alle de forskellige Gaver, de havde modtaget af deres norske Værter, og de kunde ikke finde Ord, der var stærke nok til at udtrykke deres Glæde og Taknemmelighed over alt det, de havde ofret paa dem under Besøget i Norge. Vi havde det Held, at den Vogn, vi havde Plads i,

blev ført med Færgen over til Helsingør, saa vi ikke behøvede at forlade Toget paa hele Turen hjem fra Oslo. Til Trods for, at vi var noget forsinket, var der mange Forældre og vor egen Henri Olsen nede og tage imod os paa Banegaarden. Inden vi skiltes, takkede Drengene for den prægtige Tur, det havde været for dem, og jeg vil slutte dette Referat med den Sætning, der blev brugt mange Gange om Dagen paa Turen, og som vore norske Venner fik lært: „Den er mægtig“!

Carl Petersen.

POKALVINDER 1947

1. YNGLINGE

Bageste Række fra venstre: Henning Jensen, Hans Westerberg, Sv. Aa. Strandby, Gunnar Langthjem og Mogens Gebuhr. Mellemste Række: Ib Mørck, Kaj Jespersen og Arne Kjeldsen. Forreste Række: Helge Hertz, Per Henriksen og Henning Henningsen.

**ALT TIL
AL SPORT**

Klubbens Leverander

Sportsmagasinet
F.B.

Amagertorv 11

Chr. 689

Chr. 14758

Hvad der skete . . .

(Fortsat fra Side 2)

men det var udført med Liv og Lyst, og Form. takkede alle, der havde deltaget deri. Var dog noget skuffet over, at vore Medlemmer totalt havde svigtet det smukke Ungdomsstævne, saavel til Kampene paa vore egne Baner som ved Indmarchen i Idrætsparken.

Ungdomsstævnet havde kostet mange Penge, men det var Formandens Mening, at de var givet godt ud og at Stævnet havde været god Propaganda for Boldsporten. Nævnedes, at 15 af vore Drengene var i Norge som Boldklubben „Lyn“s Gæster.

Form. omtalte derefter de nationale og internationale Kampe og Klubbens Repræsentation i disse, berettede om Stævnets Tur til England, medens Klubbens Indsats i Julevelgørenhedskampen blev forbigaaet i Tavshed.

Louis Villadsen: Det af D. B. U.s Form. fremsatte Forslag var i det store og hele identisk med det Forslag Generalkonsul Østrup havde fremsat, da han var Form. for D. B. U., og som den Gang mødte saa stor Modstand, navnlig fra D. B. U.s nuværende Form., at Generalkonsul Østrup fratraadte.

I en meget udførlig Tale gjorde Generalkonsul Østrup rede for sine Tanker og Ønsker om D. B. U.s fremtidige Sammensætning og Virke.

Efter at flere Medlemmer havde haft Ordet, replicerede Form., hvorefter Beretningen godkendtes.

Regnskabet, der balancerede med Kr. 160.359,87, gav ikke Anledning til Bemærkninger, og godkendtes enstemmigt.

Fra Medl. Nr. 592, Harald Petersen, var stillet Forslag om, at Generalforsamlingen skulde vælge Suppleanter til Spilleudvalget for Fodbold. Efter nogen Diskussion forkastedes Forslaget.

Til Formand genvalgtes *Bernh. Langvold* med Akklamation. De to Repræsentanter, *Anders Henriksen* og *Henri Olsen*, blev ligeledes genvalgt med Akklamation, og som nyvalgt, i Stedet for *Pauli Jørgensen*, der er traadt ud af Bestyrelsen paa Grund af sin Trænervirksomhed, *Carl Petersen* ogsaa med Akklamation.

Valg af Repræsentanter til Spilleudvalg for Fodbold gav Anledning til nogen Diskussion. Fra Med-

lemmernes Side blev *Ejnar Olsen* foreslaaet, og Afstemningen gav til Resultat, at *Albert Olsen*, *Ejnar Olsen* og *Leif Knudsen* blev valgt. De øvrige Valg var Genvalg.

Da ingen ønskede Ordet under Eventuelt, hævdede Dirigenten Generalforsamlingen, og takkede for god Ro og Orden.

Alle Uregelmæssigheder ved Forsendelse af Bladet maa anmeldes paa Deres lokale Postkontor. Flytning skal meddeles baade paa Postkontoret og til Klubbens Kontor.

Boldklubben FREM

stiftet 17. Juli 1886.

Adresse: Julius Andersensvej 3, S.V.
Telefon: Valby 1317 - 1331.
Medlemstelefon: Valby 1331.
Kontortid 13—17 (Lørdag undtaget).

Bestyrelsen:

Formand: Direktør *B. Langvold*.
Næstformand: Driftsleder *U. Skousen*.
Kasserer: Driftsingeniør, cand. polyt. *Kurt Nielsen*.
Værktøjsmester *A. Henriksen*.
Inspektør *Georg Hansen*.
Prokurist *Carl Petersen*.
Assistent *Henri Olsen*.
Bestyrelsens Sekretær: *L. Svane*.

Spilleudvalget:

Formand: *U. Skousen*, Næstformand: *Henri Olsen*,
Albert Olsen, *Ejnar Olsen*, *Leif Knudsen*.

Seniorafdelingen:

Træner: *R. C. Mountford*.
Massør: *Aksel Rasmussen*.

Yngre Afdeling:

Inspektør: *Carl Petersen*.

Fodboldbanerne og Klubhuset:

Inspektør og Materialforvalter: *A. Henriksen*.

Medlemsbladet:

Ansvarshavende Redaktør: *U. Skousen*.
Bladudvalg: *Georg Hansen*, *Poul Mertins*, *Svend Olsen*, *Henri Olsen*, *Knud Larsen*.

Amagerbrogade 96 - Telf. Amager 5030

Største Pladelager paa Amager

Specialværksted for Eftersyn og Reparation af
alle Musikinstrumenter

Sig det med Blomster!

V. Lunghøj

Lyngbyvej 30

Telefon Ryvang 527